

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24611/2024
18.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Ирене Вуковић, Зорице Булајић и Јасмине Симовић, чланова већа, у ванпарници предлагача АА из ... , чији је пуномоћник Горан Гавриловић, адвокат из ... , против противника предлагача „Коридори Србије“ ДОО Београд, са седиштем у Београду, ради одређивања новчане накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 499/24 од 28.08.2024. године, у седници већа одржаној 18.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА се одлучивање о ревизији предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 499/24 од 28.08.2024. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача, изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Гж 499/24 од 28.08.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву Р1 52/22 од 29.11.2023. године, ставом првим изреке, одређена је накнада за експроприсану непокретност – катастарску парцелу број ... КО ... , ради изградње дела ауто – пута Е – 761 Појате – Прељина, деоница Крушевац (Кошеви) Адрани – Позајмиште 17 у укупном износу од 1.780.099,05 динара. Ставом другим изреке, противник предлагача је обавезан да предлагачу на име накнаде за експроприсане непокретности ближе описане у ставу првом изреке исплати износ од 1.780.099,05 динара са законском затезном каматом од 29.11.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, противник предлагача је обавезан да предлагачу накнади трошкове поступка од 220.250,00 динара.

Решењем Вишег суда у Краљеву Гж 499/24 од 28.08.2024. године, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба ванпарничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о ревизији предлагача, у смислу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку – ЗВП, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин одлучивања и разлоге за одлуку о предлогу предлагача, Врховни суд је оценио да је побијано решење у складу са праксом ревизијског суда и правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима, у ситуацији када је решењем органа управе експроприсано земљиште – КП. бр. .. површине 38а и 13м2 ради изградње ауто-пута, а да је накнада досуђена оценом налаза вештака датог применом упоредне методе, према средњој прометованој вредности непокретности за грађевинско земљиште ван граница градског подручја, које није опремљено комуналном инфраструктуром и налази се на траси будућег аутопута. Ревизијом се указује на чињенична и правна питања конкретног предмета, а неосновано и на неуједначену судску праксу у примени члана 41. став 2 и члана 42. Закона о експропријацији, односно начина одређивање висине тржишне вредности непокретности. Међутим, постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у поступку са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Због тога не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачке 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија против пресуде није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Побијаним решењем потврђено је првостепено решење којим је одређена накнада за експроприсане непокретности од укупно 1.780.099,05 динара. Овај износ, према средњем курсу НБС на дан подношења предлога ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност представља динарску против-вредност која не прелази меродавни ревизијски лимит.

Имајући у виду да се у конкретном ради о имовинскоправном поступку, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, то је Врховни суд нашао да ревизија предлагача није дозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП,
Врховни суд је одлучио као у ставу другом.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић